

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. LXXI. Incrementa peralluuionem territorio alicuius loci accedentia, utrùm spenctent ad Dominum jurisdictionalem illius loci, an verò ad patriculares prope ripam prædia possidentes, an denique ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

bonorum, causâ rei servandæ, vel alio iuris remedio providebitur, ut tenet Gomel. in l. *Taur.* 40. num. 78. Lup. in d. cap. per vestras, §. 44. numero 5. in fine, ubi dicit quod potest fieri tali casu sequetrum apud idoneam personam, quæ bona teneat pro securitate successoris.

Vnde sequitur non sufficere cautionem juratoriam pro mobilibus & pecuniis, sed Iudicem debere securitati & indemnitati successoris, quando agitur de pecuniis vel mobilibus, providere.

CAPVT LXXI.

Incrementa per alluvionem territorii alicujus loci accedentia, utrùm spectent ad Dominum jurisdictionalẽ hujus loci, an verò ad particulares prope ripam prædia possidentes; an denique ad fiscum. Quid si Dominus fuerit investitus de toto territorio, aut si concessa illi fuerint Regalia? Utrùm flumen non navigabile omni genere navigii, contineatur sub nomine Regaliorum. Et quando verum sit, Communitatem esse fundatam in pascuis, nemoribus, & terris herbidis.

SUMMARIVM.

- 1 Quibus concessum est pradium limitatum, jus alluvionis competere non potest.
- 2 Alluvio non mutat confines territoriorum, nec parochiarum, quando sunt limitati.
- 3 Alluvio, utrùm mutet terminos iurisdictionum. Remissivè.
- 4 Si agri non sint limitati, quod alluvione queritur, pertinet ad pradium vicini iure gentium.
- 5 Officiales Principis iure pretendunt incrementa alluvionis, si talis sit consuetudo.
- 6 In Gallia incrementa pertinent ad Regem.
- 7 Hodie iure Romano sifcus occupat incrementa alluvionum.
- 8 Iure novissimo, omnia ferè prædia limitata conceduntur.
- 9 Quidquid prædiis ultra mensuram limitatam accedit, hodie ad principem spectat, cum nullius in bonis sit.
- 10 Dominus loci investitus de toto territorio, dominus est incrementorum.
- 11 Idem dicendum est, si Domino iurisdictionali concessa fuerint à Principe Regalia.
- 12 Rates appellatione navigii continentur.
- 13 Flumen dicitur navigabile, quamvis non omni navigii genere sit navigabile, ideo illius incrementa dicuntur de Regalibus.
- 14 Cursus aquarum, flumina & lacus pertinent ad eum, ad quem pertinent Regalia.
- 16 Bona vacantis pertinent ad fiscum, si quis nullo relicto hærede moriatur, nec non omnia bona herema, & à nemine possessa.
- 16 Si dominus loci incrementa alluvionis possideat, præsumuntur feudalit.
- 17 Si bona possideantur per feudatarium, præsumendum est illa à Principe fuisse possessa tempore concessionis, & tradita feudatario per Principem.

- 18 Investitus de territorio, præsumitur investitus de omnibus contentis in ipso.
- 19 Bona herema & pascua quæ non possidentur per Communitatem, sed per Dominum, præsumuntur esse Domini.
- 20 Princeps concedens investituras cum clausulis amplissimis, censetur concessisse prædia inculta.
- 21 Non datur actio spoli contra feudatariũ ratione illius rei cuius possessio erat apud concedentem.
- 22 Dominus non potest uti pascuis, nisi moderate, non autem ut convertat totum in suam utilitatem.
- 23 Intellige de pascuis in quorum possessione est Communitas, non autem quoad pascua in quorum possessione Dominus loci reperitur: cum in illis habeat pro se iuris præsumptionem.
- 24 Ex generali Gallia consuetudine Domini iurisdictionales præsumuntur Domini pascuorum, nemorum, & similium bonorum.

Non levis est disceptatio circa incrementa territorii per alluvionem adjuncta, cum particulares prædia vicina habentes, illa ad se spectare contendunt, Dominis iurisdictionalibus eadem vindicare volentibus, quibus accedit fiscus supremi Principis, seu Agentes & Officiales ipsius, qui & Dominos loci & particulares excludere volunt, prætendentes jus sibi competere illa in emphyteusim concedendi sub reservatione directi domini, & canonis annui.

Particulares quidem, si agri ipsi limitati concessi fuerint, nullum ius alluvionis prætereundum possunt, l. in agris, ff. de acquir. rer. domin. ¶ Vnde nec alluvio mutat confines territoriorum, nec parochiarum, quando sunt limitati. Peregr. de iure fisci. lib. 8. n. 77. ¶ Qui n. 80. explicat, utrùm ex alluvione mutetur iurisdiction. ¶ Si verò agri non sunt limitati, quidquid per alluvionem accrescit, pertinet iure gentium ad dominum prædii vicini: l. adeo, §. præterea, ff. de acquir. rer. domin. Peregr. ibidem, num. 69.

Officiales fisci incrementa ista iure petere possunt, si talis sit consuetudo, ut ad fiscum seu Cameram Principis pertineant, ut dicit Peregr. loco citato, n. 70. ¶ talis autem consuetudo viget in Gallia, ubi les isles atterissemes, & establissemes appartiennent au Roy, ut testatur Bacquet des droicts de justice, cap. 30. num. 5. & 6. facit l. Caesar 15. ff. de public. ubi legitur Caesarem insulam Cretæ legale, & l. insula 9. ff. de iudic. ubi dicitur insulas Italiæ esse partem Italiæ, & easque provincias: & l. adeo 7. §. si insula, ff. de acquir. rer. domin. l. 1. §. si insula, ff. de fluminib. Ex quibus colligitur, cessante consuetudine contraria, Principis fiscus nihil prætereundum posse super insula in flumine publico nata, quia si agri limitati fuerint, sit occupantis: sin minus, ad eos pertinet qui vicina prædia possident, ¶ 7 Quamquam hodie ex iure Romano, prædii incrementa ex alluvione prodeuntia, ad fiscum pertinere testetur Bernard. Aurum. in d. l. in agris 16. ff. de acquir. rer. domin. ¶ Talia autem, nempe limitata, hodie sunt omnia ferè quæ conceduntur prædia, teste Menoch. consil. 201. n. 158. ¶ Ideo cum quidquid prædiis ultra mensuram limitatam accedit, nullius in bonis sit, ad Principem spectare debet, ut dicit Guid. Conchilius in suis questionib. quest. 7.

Sed dominus loci si in ius Principis successerit, Fiscus ipsius, seu Cameram iuste potest excludere, veluti si investituram loci & totius territorii obtinuerit; cum enim totum territorium sit feudale, incrementa quoque feudalit territorio accedentia erunt feudalit: ut notatur in l. si quis de manso, & in cap. 1. si de investitura feudal. fuerit controvers. quod fufius explicat Roland. Cavagnol, decis. consil. lib. 1. decis. 41.

- 11 Eadem militat ratio in Domino iurisdictionali, cui ex Principis concessione competunt Regalia: cum enim Regaliorum appellatione flumina publica cōtineantur, quale est flumen de quo agitur, quod est navigabile, quamvis non omni navigii genere, sequitur ipsum flumen, & quod ab eo dimittitur, ad Feudatarium pertinere. † Quod autem ad hoc ut flumen publicum dicatur, sufficiat illud esse navigabile, non omni, sed certo navigii genere, probat Georg. Everard. *confil.* 47. n. 26. 27. & 28. volum. 1. per text. in l. 1. in princip. iuncto §. ait *prætor ff. de flumin.* † ubi navigii appellatione rates etiam continentur, quia plerumque & rarium usus necessarius est. Igitur Regaliorum appellatione continetur incrementum per flumen illud dimissum: † cursus enim aquarum, & flumina, & lacus ad eum pertinent, ad quem pertinent Regalia, per text. in c. 1. *quæ sint Regalia*. Bart. in *rubric. ff. ut in flumin. public. navig. lic.* Angel. in l. *flumina*, in princip. n. 3. *ff. de dam. infect.* Cepola de *servit. cap. 31. de fluminib. ante n. 5.* dicens quod qui habet Regalia, dicitur habere proprietatem fluminum. Boss. in *tit. de aquis & fluminib. ante num. 13.* Si igitur proprietates fluminis pertineat ad Dominum loci, cui Princeps concessit Regalia, eodem modo ad ipsum pertinere debent crementa, quæ non ad possessores prædiorum vicinorum, sed ad Principem concedentem pertinuisent, concessione cessante, ex tradit. per Bacquet. Autumn. & Guid. Conchil. *locis proximè citatis.*
- 15 Quamvis enim nonnulli DD. existimaverint illa solum bona vacantia fisco deferri, quæ nullo relicto hæredæ ex testamento, vel ab intestato, à nemine possidentur; verior tamen & receptior est sententia, etiam bona herema, & à nemine unquam possessa, ad fiscum pertinere, ut tradunt Castrenf. Socin. & alii in l. 1. *ff. de acquir. possess.* Roland. *confil.* 46. num. 3. volum. 3. Et plures citat Peregr. de *iur. fisci lib. 4. tit. 3. num. 29.*
- 16 † Imò cum talia bona possiderentur ab ipso Domino iurisdictionali, qui à pluribus annis consueverat de illis ad libitum disponere; sequitur quod etiam si non habuisset Regalia, tamen bona illa iure suo petere posset tanquam feudalia, ex iure sibi per infeudationem quæsito Honded. *confil.* 84. num. 12. volum. 2.
- 17 † ubi dicit, quod ex eo quod bona possidentur per alium, quam per Principem; & non apparet quod alius tempore investituræ illa possideret: Præsumendum est illa fuisse Principis infeudantis, & postea possessa per Feudatarios ex titulo præcedenti ad quod allegat Natt. *conf.* 460. n. 12. lib. 2. ubi dicit quod possessio operatur præsumptionem domini, nisi alius doceat de iure suo; & quod præsumitur Feudatarium possidentem habuisse concessionem illorum à Principe: & *confil.* 506. n. 33. lib. 3. † ubi quod investitus de territorio, præsumitur investitus de omnibus contentis in eo. Ruin. *confil.* 26. num. 6. volum. 1. ubi dicit,
- 19 † quod si aliqua sunt bona immobilia, possessa per Dominum loci, cum non fuerint ab aliquo apprehensa, præsumuntur ad Dominum loci pertinere. Ad quod conferunt tradita per Cavnol. *dict. decis.* 41. & per nos antea *cap. 25.* ubi ostendimus, Cameram non esse fundatam contra Communitatem, quando probatum fuerat, bona fuisse per eam possessa, locata & eorum fructus conversos in utilitatem Communitatis, quod in casu proposito non verificabatur: Imò constabat Dominum iurisdictionalem esse in antiquissima possessione bona illa locandi vel concedendi in emphyteusim, & aliàs de ipsis ad libitum disponendi. Et ratio præmissorum est, † quia Princeps
- 20 concedens investituræ, aut approbans concessionem seu transactiones feudorum, cum clausulis amplissimis factas, omnes utilitates & commoda, & nomi-

natim quoad prædia inculta, transfert in Feudatarium, maxime concessis Regalibus. Peregr. *confil.* 13. num. 15. volum. 1. † ubi propterea quod stante titulo 21 investituræ spoliū argui nequit contra Feudatarium ejus rei, cuius possessio apud concedentem erat, l. *quedam mulier ff. de rei vendicat. l. 2. Cod. de acquir. poss. ff.*

Neque obstat quod diximus in d. *cap. 25.* & quod 22 dicunt multi DD. Dominum non posse uti pascuis, nisi moderatè, non autem ut totum convertat in suam utilitatem, ut fuscè Covarr. *præf. quæst. cap. 37.* Honded. *dict. confil.* 84. † Quia illud intelligendum est 23 de pascuis, quorum proprietas pertinet ad Communitatem, quæ est in possessione & consuetudine illis utendi, ut ibidem diximus: fecus est in pascuis, in quorum possessione Dominus loci reperitur, cum in illis habeat pro se præsumptionem, ut optimè explicat Peregr. *dict. confil.* 13. num. 17. volum. 1. Ludovic. Bell. *confil.* 103. num. 1. ubi loquitur de Domino investito de toto territorio: & subdit num. 5. † quod ex generali Galliæ consuetudine Domini iurisdictionales præsumuntur Domini pascuorum, nemorum, & similium bonorum. Et ita conclusum fuit in favorem Domini iurisdictionalis.

CAPUT LXXII.

Creditor magno ære alieno gravatus, non potest dici decoctor ex eo solo, quod tempore solutionis suis creditoribus non satisfecerit; cum magna sit differentia inter decoctorem, & illum qui suis creditoribus satisfacere non potest. Et ideo contractus per eum celebrati sunt validi, quamvis ille ad domum religiosam recesserit, non animo fraudandi creditores, sed ut commodiùs cum ipsis tractaret: præsertim si postea liberam bonorum suorum administrationem habuerit, & publicè videntibus & consentientibus creditoribus negotiatus fuerit. Explicatur statutum Avinionense in *tit. de his qui foro cedunt, lib. primo, rubric. 40. artic. 3.* Explicatur quid sit latitatio, & quis dicatur latitator; & an, & quomodò cum debitore proximè decoctorum contractus celebrari possint.

SUMMARIUM.

- 1 Omnes contractus, aut alienationes factæ per fallitum post decretam decoctionem sunt nulli.
- 2 Non debet fieri differentia inter decoctorem, & eum qui proximè decocturus est.
- 3 Recognitio chirographi, aut aliud instrumentum factum per eum, qui infra duos dies decoxit, non præiudicat aliis creditoribus.
- 4 Instrumentum factum per duos menses ante decoctionem, ab eo qui sciebat debitorem paratum esse ad decoctionem, non præiudicat creditoribus.
- 5 Creditor chirographarius cogitur venire in tributum cum aliis pariter chirographariis, non obstantè recognitione facta per debitorem decoctum, vel qui se preparabat ad decoctionem.

6 Reco